

[mo.be](http://www.mo.be)

VN-deskundigen: pesticiden niet nodig om wereld te voeden

De wereldbevolking zal naar verwachting groeien naar 9 miljard mensen in 2050. Om al die monden te voeden, zullen pesticiden onontbeerlijk zijn, argumenteren de multinationals die de producten verkopen. De markt is nu al goed voor zo'n 50 miljard dollar per jaar en blijft groeien.

‘Ongelijke productie en distributie zijn de grootste obstakels om voedsel te krijgen bij diegenen die het nodig hebben.’

Maar dat pesticiden nodig zijn om de wereldbevolking te voeden, klopt niet, stellen de VN-rapporteurs voor het Recht op Voedsel en Toxische Stoffen in een [rapport](#) dat deze week gepresenteerd wordt aan de Mensenrechtenraad van de VN.

‘De claim van de agrochemische industrie dat pesticiden nodig zijn voor de voedselzekerheid is niet alleen onjuist, maar ook gevaarlijk misleidend’, stellen de rapporteurs.

‘Er is in principe genoeg voedsel om de wereld te voeden. Ongelijke productie en distributie zijn de grootste obstakels om voedsel te krijgen bij diegenen die het nodig hebben.’

Catastrofale impact

Het rapport wijst op de ‘catastrofale impact op het milieu, de volksgezondheid en de samenleving als geheel. Zo sterven jaarlijks wereldwijd 200.000 mensen aan acute vergiftiging, bijna allemaal in ontwikkelingslanden, waar de regelgeving zwakker is en minder streng wordt gecontroleerd.’

Voor het milieu zijn de gevolgen van overmatig gebruik dramatisch: pesticiden vervuilen hele ecosystemen, verstoren de balans tussen prooidieren en predatoren en verminderen de biodiversiteit in de bodem, wat tot lagere oogsten kan leiden.

Pesticiden vervuilen hele ecosystemen, verstoren de balans tussen prooidieren en predatoren en verminderen de biodiversiteit in de bodem.

Zo wijzen de auteurs op het effect van de zogenaamde neonicotinoïden op bijenpopulaties

overal ter wereld. Erg zorgwekkend, zeggen ze, want zo'n 71 procent van alle gewassen zijn afhankelijk van bijen voor de bestuiving.

Volgens de rapporteurs ontkent de industrie die negatieve effecten systematisch, maakt ze gebruik van 'agressieve, onethische marketingstrategieën' en verzet ze zich tegen initiatieven om de regelgeving strenger te maken.

De auteurs erkennen wel dat er een groot verschil bestaat tussen ontwikkelingslanden en geïndustrialiseerde regio's. De EU bijvoorbeeld heeft een relatief strenge regelgeving, die gebaseerd is op het voorzorgsprincipe.

Een groot contrast met de ontwikkelingslanden, waar in maar 35 procent van de gevallen het gebruik bij wet geregeld is. Bovendien schort er nog vaak heel wat aan de implementatie van die wetgeving.

Wetgeving afdwingen

De auteurs wijzen op het potentieel van gezondere alternatieven zoals de agro-ecologie, die de biologische interacties tussen planten en diersoorten stimuleert om oogsten te maximaliseren. Maar er is vooral nood aan een wereldwijd verdrag, zeggen ze.

'Zonder geharmoniseerde, strenge regels voor de productie, de verkoop en aanvaardbaar gebruik van pesticiden blijft de last van de negatieve effecten zwaar voor arme en kwetsbare gemeenschappen in de landen die geen robuuste mechanismen hebben om wetgeving af te dwingen', concluderen ze.

